

Balgfreds (Kjær) udtalte sig med stor Harm om, at der imod vor Billie skulde bygges en Befæstning, som vore Sønner saa skulde blive tvungne til at forsvare. Men det ærede Medlem maa dog være enig med mig i, at dersom Kjøbenhavn bliver angrebet ubefæstet, maa vore Sønner vel forsvare Kjøbenhavn som enhver anden Del af Landet, der bliver angrebet. Naar altsaa det Tidspunkt kommer, at Kjøbenhavn bliver angrebet ubefæstet eller befæstet, tror jeg dog, at baade det ærede Medlems og mine Sønner netop ville være taknemlige for at kunne staa bag ved et beskyttende Værn fremfor at maatte staa paa aaben Mark. (Afbrydelse). Sa Resultatet er jo, at vore Sønner enten maa forsvare et befæstet eller et ubefæstet Kjøbenhavn, og saa ville de dog være taknemlige for at have en Fæstnings dækkende Beskyttelse fremfor at maatte forsvare sig i aaben Mark. (Afbrydelse). Fæstninger allevegne! siger det ærede Medlem; ja det er muligt, at han vil have en Fæstning i Grønland, Island, Vendsyssel eller Thy, men jeg tror ikke, han vil faae Nogen med sig. Det, der er det vigtigste Spørgsmaal, er: Hvor kunne vi vente at blive angrebne? Saa længe Danmark var Herre i vore Farvande, og kun ganske enkelte Stormagter i Europa havde en Flaade, som kunde være truende for os, saa længe var Kjøbenhavn ikke udsat for nogen Fare, i alt Fald fra de Magters Side, som vi i de senere Perioder have været truede af. Men efter sidste Krig er jo Forholdet blevet fuldstændig forandret, ja der er ikke en Stormagt, som kunde faae fjendtlige Planer mod Danmark, uden at den har en Flaade, der strax kan gjøre sig til Herre i vore Farvande. Derved er Situationen bleven aldeles forandret, og naar man har hentydet til fjernere Uttringer, der i Tiden ligge forud for dette, have disse Uttringer ikke nogen som helst Anvendelse paa de nuværende Forhold. Jeg tror at turde sige i sin store Almindelighed, at vi Alle ville Freden, at, hvor forskjellige vore Planer end kunne være med Hensyn til vort Forsvar, have vi Alle, Høre som Venstre, kun det Formaal, at bevare Freden; men det afhænger jo ikke af os alene. Selv om vor Billie er den allerbedste, selv om Bestræbelserne fra Regjeringens og Landets Side for at undrage sig enhver Anledning til Krig ere de ærligste, kan Krigen blive os paatvungen, det have vi jo førgelige Erfaringer for fra tidligere Tid. I saa Fald er man dog enig om, at vi skulle forsvare os, men hvor skulle vi forsvare os? Vi kunne dog ikke forsvare os ved at bygge en Fæstning paa et Sted, hvor vi ikke blive angrebne. Kun der skulle vi bygge en Fæst-

ning, hvor vi maa forudsætte, at Angrebet bliver rettet, og i saa Henseende kan ingen ubildet Mand, der ikke gennem Partikampen og de der udbillede Væresætninger har faaet en aldeles skjæv og ensidig Mening, være i Tvivl om, at enhver Stormagt, som fandt det stemmende med sin Interesse at bemægtige sig Danmark eller tvinge Danmark til at tage Standpunkt paa den ene eller den anden Side, ikke vil rette Angrebet mod noget andet Punkt end Kjøbenhavn. Jeg behøver ikke i saa Henseende at henvisse til den preussiske Generalstabs nu for nylig offentliggjorte Beretning om forrige Krig, hvoraf man ser, at Alle der strax vare enige om, at den heldigste og eneste rigtige Maade at tilendebringe Krigen paa var, om man kunde bemægtige sig Kjøbenhavn. Og af Alt, hvad man kan slutte af, hvad der foreligger offentlig, synes det at fremgaa, at Grunden til, at det ikke den Gang fattes i Værk, var, at Preussen ikke da var Herre til Søs. Nu er Forholdet anderledes. Hvis Danmark nu virkelig skulde mod sin Billie blive paatvungen en Krig, da er der ingen Tvivl om, at det Punkt, som Krigen vil blive rettet imod, er Kjøbenhavn, fordi det er det eneste Sted, der kan have Betydning for en Fjende at bemægtige sig. Hvad kan han opnaa ved at bemægtige sig en Fæstning i en anden Landsdel? Hvis man byggede en Fæstning i Sydjylland f. Ex. og gjorde den nok saa stærk og nok saa vanskelig at indtage, saa vilde enhver Feltherre med saa overlegne Hære, som der nu er Tale om, ganske rolig marschere denne Fæstning forbi og der lægge et lille Observationskorps, som var stærkt nok til at ignorere Befæstningen, bemægtige sig hele det øvrige Land og lade Fæstningen ligge. En saadan Fæstning vilde slet ikke have nogen Betydning, hvortilmod det netop for en Fjende maatte dreie sig om at bemægtige sig en By, som indeslutter alle de militære Depoter, de store Ararer, om jeg saa maa sige, hvorfra Krigen ledes, alle de rørlige Værdier, Landet eier. Hvad Nytte havde Fjenden af baade i den første og den anden Krig at rykke ind i Sylland? Hvad kunde han udrette der, naar han ikke kan tage Gaardene og Jorderne, hvad der jo er Rigdommen paa Landet? Ja, han kunde stjæle nogle Kjøer, Faar og Heste, men det kan ikke løbe op til meget, og den Stadeserstatning, der derfor blev ydet baade i den første og den anden Krig, var temmelig let overkommelig. Men, mine Herrer, 24 Timers Bombardement paa Kjøbenhavn vil, hvis Byen ikke er stærkt nok til at holde Fjenden i Bombardementsafstand, ødelægge langt mere, end Krigsskaden var baade i den første og den